

צל של זיפים כחולים

אשתו

"הוא לא אהב... היסטריות של נשים. ואני הייתי אשתו".

(אנה אחמטובה)

המפתחות שהוא החזיק
הכתימו את ידך
בדיו אדם. צר ומחניק,
הלילה התהדק.

שמלת כלה שנמשחה
בדם קנטאור מת
והינומה שהתבישה –
כל אוצרך כעת.

למדד מטפחת ולתת
לשקר להמשיך,
כי מאחר מדי כעת –
חושבים שהוא נסיה,

אך את ראית, ברור כל כך,
בליל הבתולים,
בסנטרו המגלח
צל של זיפים כחלים.

אריאדנה

כְּמוֹ הַחוּט שֶׁשָּׁלַט בְּרֹזֵי הַמְּבוֹךְ,
זְכֵרֹנֶךָ בִּי שׁוֹלֵט: אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא.

מִרְחוֹק אֶרֶכָּךְ אֶת עֵינֶךָ הַטּוֹבָה,
אֶגְלֶה לָּךְ אֶת מֵה שֶׁבִּתּוֹךְ;
הֲדִיו אֲשֶׁר בּוֹ נִכְתְּבוּ כָּל שִׁירֵי.

אָנָּה תִּנְי לִי תִשׁוּבָה וּמַהֲרִי:
מִיְנוּט־אֶוֶרוֹס גּוֹאֵה וְדוֹהֵר,

מִשְׁתַּרְרֶךְ בְּמְבוֹךְ אַחֲרֵי,
בְּדַמָּמָה מְחַדֵּד לְהִבּוֹ.

לֹא יִהְיֶה לְלִבִּי שׁוֹם מִחֲבוּא.